

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Recunoașterea Și Executarea Hotărârilor Judecătorești](#)
> [Cum Se Execută o Hotărâre Judecătorească](#) > [Croatia](#)

Cum se execută o hotărâre judecătorească

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?

În Croația, procedurile de executare silită sunt reglementate de Legea privind executarea silită (*Ovršni zakon - OZ; Narodne Novine* (NN; Monitorul Oficial al Republicii Croația) nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 și 6/24). Această lege reglementează procedura prin care instanțele și notarii publici efectuează recuperarea silită a creanțelor pe baza unor titluri executorii și înscrisuri autentice (procedura de executare silită), cu excepția cazului în care se prevede altfel printr-o lege separată.

2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?

Procedurile de executare silită sunt efectuate de către instanțe, pe baza titlurilor executorii, și de către notarii publici, pe baza înscrisurilor autentice.

Termenii „titlu executoriu” și „înscris autentic” sunt definiți la articolele 23 și, respectiv, 31 din OZ.

Printre celelalte părți care participă la procedurile de executare silită se numără Agenția Financiară (*Financijska agencija*), și anume entitatea juridică responsabilă cu executarea silită în temeiul OZ și al legii care reglementează executarea silită în ceea ce privește creanțele pecuniare, angajatorii, Institutul Croat de Asigurări de Pensii (*Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje*) și alte organisme prevăzute de lege.

3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?

Instanțele desfășoară procedura de executare silită pe baza titlurilor executorii care cuprind:

1. hotărârile judecătorești și tranzacțiile judiciare executorii;
2. tranzacțiile executorii prevăzute la articolul 186a din Codul de procedură civilă (*Zakon o parničnom postupku*);
3. hotărârile executorii ale unei instanțe de arbitraj;
4. hotărârile executorii pronunțate în cadrul unei proceduri administrative și tranzacțiile executorii încheiate în cadrul unei proceduri administrative, în cazul în care acestea se referă la îndeplinirea unor obligații pecuniare, cu excepția cazului în care legea prevede altfel;
5. decizii executorii și titluri executorii emise de notari publici;

6. tranzacțiile încheiate în fața camerelor instanțelor de onoare din Croația și tranzacțiile încheiate în cadrul procedurilor de mediere în conformitate cu legislația aplicabilă;

7. alte înscrisuri care constituie titluri executorii în temeiul legii.

Un titlu executoriu poate fi utilizat dacă în el se menționează creditorul, debitorul și creanța în ceea ce privește obiectul, tipul, domeniul de aplicare și termenul pentru executarea sa.

În cazul în care titlul executoriu este o hotărâre prin care se dispune plata unei creanțe sau executarea unei acțiuni, hotărârea respectivă trebuie să precizeze un termen pentru executarea sa voluntară; în cazul în care hotărârea nu prevede un astfel de termen, acesta din urmă este stabilit de instanța care pronunță o hotărâre judecătorească cu privire la executarea silită.

3.1 Procedura

Procedura de executare silită pe baza unui titlu executoriu este inițiată de creditorul următor care formulează o cerere de executare silită în fața instanței. Creditorul următor poate depune o cerere de executare silită personal, în calitate de parte la procedură, sau printr-o procură. Procedurile de executare silită pot fi inițiate din oficiu, în cazul în care legea prevede acest lucru.

Competența materială pentru procedurile de executare silită revine instanțelor municipale (*općinski sud*), cu excepția cazului în care legea prevede altfel. Executarea silită se efectuează în limitele prevăzute în hotărârea judecătorească privind executarea silită.

O hotărâre judecătorească privind executarea silită trebuie să indice titlul executoriu/înscrisul autentic care constituie temeiul executării silite, creditorul următor și debitorul, creanța care trebuie recuperată, mijloacele și obiectul executării silite, precum și alte informații relevante pentru efectuarea executării silite.

3.2 Condițiile principale

Cererea prin care se solicită declanșarea executării silite trebuie să conțină o cerere de executare silită care să indice titlul executoriu/înscrisul autentic care constituie temeiul executării silite, creditorul următor și debitorul, precum și codurile de identificare personală ale acestora, creanța care trebuie stinsă, mijloacele de executare silită și, dacă este necesar, obiectul executării silite. Cererea prin care se solicită declanșarea executării silite trebuie să includă oricare alte informații prevăzute de lege, necesare pentru efectuarea executării silite.

Cererea prin care se solicită declanșarea executării silite pe baza unui înscris autentic trebuie să conțină:

1. o cerere prin care se solicită instanței să oblige debitorul să stingă creanța împreună cu oricare cheltuieli aferente în termen de opt zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii judecătorești privind executarea silită (în termen de trei zile în cazul litigiilor care implică cecuri sau cambii);

2. cererea de executare silită.

Prin urmare, titlul executoriu sau înscrisul autentic constituie o condiție prealabilă pentru dispunerea executării silite.

4 Obiectul și natura măsurilor executorii

Obiectul executării silite constă în active și drepturi care pot face în mod legal obiectul executării silite în scopul stingerii unei creanțe. Executarea silită a activelor debitorului, și anume a patrimoniului acestuia, este dispusă astfel încât creanța creditorului următor să poată fi stinsă.

4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?

Activele debitorului (bani, bunuri imobile, bunuri mobile, valori mobiliare, participații) sau drepturile nepatrimoniale ale creditorului următor (predarea sau livrarea unui bun mobil, eliberarea sau predarea unui bun imobil, revenirea la locul de muncă etc.) pot face toate obiectul executării silite. În cursul procedurii de executare silită, creditorul următor poate alege în mod liber obiectul executării silite.

Bunurile care nu se află în circuitul comercial (*res extra commercium*) și oricare alte obiecte definite ca atare prin lege nu pot face obiectul executării silită. Creanțele privind arierate fiscale sau taxe neachitate nu pot face obiectul executării silită.

Instalațiile, armele și echipamentele destinate apărării, precum și instalațiile și echipamentele destinate activității unităților autonome locale și regionale și a organismelor judiciare nu pot face obiectul executării.

Aspectul dacă un anumit bun sau drept poate face obiectul executării silită, și anume aspectul dacă se aplică restricții în ceea ce privește executarea silită a bunului sau dreptului respectiv, depinde de împrejurările existente la momentul formulării cererii prin care se solicită declanșarea executării silită, cu excepția cazului în care se prevede altfel în OZ.

4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?

Principala consecință a executării silită este limitarea dreptului debitorului de a dispune de bunurile sale.

Executarea silită a bunurilor imobile și mobile are drept rezultat vânzarea acestor active și plata sumelor datorate creditorului.

În cazul în care executarea silită se efectuează asupra activelor monetare ale debitorului, aceste active sunt confiscate și transferate creditorului până la valoarea echivalentă sumei datorate.

4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Măsurile de executare silită sunt efectuate până la încheierea procedurii de executare silită, care are loc după stingerea integrală a creanței creditorului sau după retragerea cererii prin care se solicită declanșarea executării silită.

5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?

Debitorul are dreptul:

- să formuleze o cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești de executare silită pronunțate pe baza unui titlu executoriu sau
- să conteste decizia notarului public emisă pe baza unui înscris autentic.

O cale de atac admisibilă și formulată în termen împotriva unei hotărâri judecătorești privind executarea silită pronunțate pe baza unui titlu executoriu nu întârzie procedura de executare silită.

O contestație admisibilă și formulată în termen împotriva unei decizii a unui notar public bazată pe un înscris autentic (care trebuie prezentată notarului public, dar asupra căreia se pronunță o instanță) devine efectiv o procedură de drept comun în cadrul căreia părțile (creditorul, în calitate de reclamant, și debitorul, în calitate de pârât) trebuie să își prezinte argumentele pentru a câștiga procesul. Dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în OZ, debitorul are dreptul să întârzie procedura de executare silită.

6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

Instanța dispune executarea silită prin mijloacele și cu privire la bunurile prevăzute în cererea prin care se solicită declanșarea executării silită. În cazul în care sunt disponibile mijloace sau bunuri diferite pentru efectuarea executării silită, instanța, la cererea debitorului, va limita executarea silită numai la acele mijloace sau bunuri care sunt necesare pentru stingerea creanței.

Unul dintre principiile de bază ale procedurii de executare silită este acela că instanța care desfășoară procedurile de executare silită și procedurile asigurătorii trebuie să protejeze demnitatea debitorului prin asigurarea faptului că efectele negative ale executării silită pentru debitor sunt menținute la un nivel minim.

Asigurarea protecției debitorului implică neutilizarea sau limitarea utilizării în cursul procedurii de executare silită a mijloacelor și a bunurilor care servesc la stingerea silită a creanței creditorului și oferirea debitorului a unor garanții procedurale și materiale specifice pe parcursul desfășurării procedurii de executare silită și în legătură cu aceasta. Această protecție se reflectă în aplicarea principiului legalității atunci când se stabilesc condițiile de admisibilitate a executării silite, când se stabilesc obiectul și mijloacele de executare silită și în ceea ce privește procedura care trebuie desfășurată în vederea stingerii silite a creanței creditorului.

În ceea ce privește executarea silită a bunurilor imobile, articolul 91 din OZ precizează tipurile de bunuri care nu pot face obiectul executării silite.

În ceea ce privește executarea silită a bunurilor mobile, articolul 135 din OZ precizează tipurile de bunuri care nu pot face obiectul executării silite.

În ceea ce privește executarea silită a creanțelor pecuniare, articolul 173 din OZ prevede valori maxime, în timp ce articolul 172 enumeră tipurile de venituri care nu pot face obiectul executării silite.

Articolul 212 din OZ stabilește norme specifice care se aplică executării silite a creanțelor pecuniare care sunt fie exceptate de la executarea silită, fie cărora li se aplică limitări în ceea ce privește executarea silită. Articolele 241 și 242 din OZ stabilesc norme specifice privind derogările și limitările în ceea ce privește executarea silită care se aplică activelor entităților juridice.

Articolul 75 din OZ prevede protecția debitorilor care sunt persoane fizice în cazul executării silite a creanțelor lor pecuniare. Articolul 76 din OZ prevede protecția activităților persoanelor juridice.

Dispozițiile OZ care stabilesc limitări în ceea ce privește executarea silită sau care prevăd derogări de la executarea silită pentru anumite bunuri sunt cele care protejează debitorul în cadrul procedurilor de executare silită.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

■ Ultima actualizare: 04/02/2025

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.